

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

16 JUIN 1960.

PROJET DE LOI

relatif aux agents des pouvoirs publics subordonnés et des organismes d'intérêt public qui pour des raisons indépendantes de leur volonté seraient placés dans l'impossibilité de poursuivre leur carrière en Afrique jusqu'à son terme normal.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU CONGO BELGE ET DU RUIANDA-URUNDI ⁽¹⁾,
PAR M. DEBUCQUOY.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission s'est réunie le 15 juin 1960, dans l'après-midi, pour examiner ce projet qui est revenu, amendé, du Sénat.

Le Ministre chargé des affaires économiques et financières du Congo Belge et du Ruanda-Urundi fit part des modifications apportées par le Sénat.

Ces modifications sont principalement d'ordre rédactionnel, sauf en ce qui concerne les articles 2, 5, 8, 9 et 10.

A l'article 2, votre Commission avait au cours du premier examen du projet, en sa séance du 12 avril 1960, complété

⁽¹⁾ Composition de la Commission :

Président : M. Dequae.

A. — Membres : MM. Berghmans, Debucquoy, Decker, De Saeger, Devos, Dewulf, Fimmers, Gillès de Pélichy, Lefère, le Hodey, Lindemans, Willot. — Anseele, De Kinder, De Sweemer, Guillaume, Housiaux, Hoyaux, Major, Sainte, Terwagne. — Demuyter, Lahaye.

B. — Suppléants : Mme Craeybeckx-Ory, MM. Eeckman, Kofferschläger, Loos, Parisi, Verhamme. — Detiège, Fayat, Mme Fontaine-Borget, MM. Namèche, Wostyn. — Boey.

Voir :

490 (1959-1960) :

— N° 5: Projet amendé par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

16 JUNI 1960.

WETSONTWERP

betreffende de beambten van de ondergeschikte openbare machten en der instellingen van openbaar nut die om redenen onafhankelijk van hun wil in de onmogelijkheid zouden worden gesteld hun loopbaan in Afrika tot haar normaal einde voort te zetten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
BELGISCH-CONGO EN RUIANDA-URUNDI ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DEBUCQUOY.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie is op 15 juni 1960, 's namiddags, samengekomen voor het onderzoek van het ontwerp dat door de Senaat na wijziging werd teruggezonden.

De Minister belast met de economische en financiële Zaken van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi gaf kennis van de door de Senaat aangebrachte wijzigingen.

Deze hebben in hoofdzaak betrekking op de vorm, behalve wat de artikelen 2, 5, 8, 9 en 10 betreft.

Bij de eerste bespreking van het ontwerp in haar vergadering van 12 april, had uw Commissie de in artikel 2 voor-

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. — Leden : de heren Berghmans, Debucquoy, Decker, De Saeger, Devos, Dewulf, Fimmers, Gillès de Pélichy, Lefère, le Hodey, Lindemans, Willot. — Anseele, De Kinder, De Sweemer, Guillaume, Housiaux, Hoyaux, Major, Sainte, Terwagne. — Demuyter, Lahaye.

B. — Plaatsvervangers : Mevr. Craeybeckx-Ory, de heren Eeckman, Kofferschläger, Loos, Parisi, Verhamme. — Detiège, Fayat, Mevr. Fontaine-Borget, de heren Namèche, Wostyn. — Boey.

Voir :

490 (1959-1960) :

— N° 5: Ontwerp door de Senaat gewijzigd.

H. — 615.

la liste des organismes qui tombent sous l'application de la loi, en y ajoutant les suivants :

- la Banque Centrale d'Emission;
- le Crédit au Colonat;
- le Comité Spécial du Katanga;
- le Comité National du Kivu.

Depuis ce vote, les circonstances ont changé, du moins en ce qui concerne le Comité National du Kivu qui n'existe plus. Comme le signale M. le sénateur Ancot, dans son rapport fait au nom de la Commission du Congo Belge et du Ruanda-Urundi du Sénat : « une convention vient d'être conclue entre cette association (le C.N.Ki.) et le Congo ainsi que la Compagnie des Chemins de fer du Congo Supérieur aux Grands Lacs Africains, aux termes de laquelle le Congo et la Compagnie des Chemins de fer se retirent comme pouvoirs concédants et l'association se transforme, sans interruption de son existence juridique, en société par actions à responsabilité limitée. Il en résulte que le Comité National du Kivu perd son caractère d'organisme d'intérêt public et qu'à l'égard de son personnel, le problème envisagé ne se pose plus ».

Au sujet du Comité Spécial du Katanga, le Ministre confirme devant votre Commission, ce que le rapport de M. Ancot cité plus haut disait déjà, à savoir qu'une solution interviendra également dans les prochains jours, par décret, qui réglera, entre autre, le sort des agents de cette Compagnie.

Pour ce qui concerne l'article 5, qui fixe le montant de l'indemnité que le projet accorde aux agents des organismes visés à l'article 2 qui seraient mis dans l'impossibilité de poursuivre leur carrière en Afrique jusqu'à son terme normal, le Sénat a estimé qu'il convenait de mettre une limite à ces montants. On sait, en effet, que certains organismes d'intérêt public allouent à leur personnel des rémunérations plus avantageuses que celles allouées par l'Etat à ses fonctionnaires. Le traitement, pris en considération pour le calcul de l'indemnité de rupture de carrière, ne devrait pas dépasser celui qui est accordé à un fonctionnaire de qualification et de grade égaux. L'amendement à l'article 5 adopté par le Sénat fait donc intervenir cette limite.

Les modifications apportées aux articles 8, 9 et 10, introduisent dans le projet des dispositions qui figurent dans la loi du 21 mars 1960 relative à l'intégration des fonctionnaires. Il s'agit des dispositions relatives à un régime de formation et de perfectionnement auquel auraient à se soumettre les agents des organismes d'intérêt public qui renoncent à l'indemnité dont nous venons de parler et qui demandent à être reclassés soit dans les services de l'Etat, des provinces, des communes, soit dans les services publics et organismes d'intérêt public en Belgique.

Ces dispositions relatives aux agents qui bénéficient du projet et qui renoncent à l'indemnité en demandant le reclassement prévoient donc : 1° un régime de formation et de perfectionnement auquel ils peuvent être soumis; 2° la possibilité pour le Gouvernement de les charger de missions auprès d'organismes internationaux, de services publics ou organismes dépendant d'un Gouvernement étranger, plus particulièrement des pays sous-développés; 3° la possibilité pour les agents intéressés d'en appeler auprès d'une Commission de révision en cas de refus de pareille mission.

komende lijst van de instellingen waarop de wet toepasselijk is, aangevuld als volgt :

- de Centrale Emissiebank;
- het krediet aan het Kolonaat;
- het Bijzonder Comité voor Katanga;
- het Nationaal Comité voor Kivu.

Sedert de Kamer het ontwerp goedgekeurde, zijn de omstandigheden veranderd, ten minste wat het Nationaal Comité voor Kivu betreft, daar dit niet meer bestaat. Zoals senator Ancot schrijft in zijn verslag, dat hij namens de Senaatscommissie voor Belgisch-Congo en Ruanda-Urundi heeft uitgebracht : « is er tussen deze vereniging (het Nationaal Comité voor Kivu) en Congo, alsmede de « Compagnie des Chemins de fer du Congo Supérieur aux Grands Lacs Africains » een overeenkomst afgesloten, op grond waarvan Congo en de « Compagnie des Chemins de fer du Congo Supérieur aux Grands Lacs Africains » zich als concederende machten terugtrekken en de vereniging, zonder haar juridisch bestaan te onderbreken, de vorm aanneemt van een vennootschap op aandelen met beperkte aansprakelijkheid. Hierdoor verliest het Nationaal Comité voor Kivu zijn karakter van instelling van openbaar nut en is er dus geen vraagstuk meer ten aanzien van zijn personeel ».

In verband met het Bijzonder Comité voor Katanga bevestigde de Minister in uw Commissie wat reeds in het hoger geciteerde verslag van de heer Ancot is gezegd : ook daarvoor zal binnenkort een oplossing worden getroffen door het uitvaardigen van een decreet waarbij met name de toestand van de personeelsleden van deze Maatschappij zal worden geregeld.

Met betrekking tot artikel 5, waarbij het bedrag wordt vastgesteld van de vergoeding, door het ontwerp toegekend aan de personeelsleden van de in artikel 2 bedoelde instellingen, die in de onmogelijkheid zouden worden gesteld hun loopbaan in Afrika tot haar normaal einde voort te zetten, heeft de Senaat geoordeeld dat voor die bedragen een grens moet worden bepaald. Het is immers bekend dat bepaalde instellingen van openbaar nut hun personeel hoger bezoldigen dan de Staat zijn ambtenaren. De wedde, die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de vergoeding wegens het afbreken van de loopbaan, zou niet hoger mogen zijn dan die welke aan een ambtenaar met gelijke rang en kwalificatie is toegekend. Het amendement op artikel 5, aangenomen door de Senaat, voert dus deze grens in.

De wijzigingen die in de artikelen 8, 9 en 10 worden aangebracht, strekken ertoe in het ontwerp bepalingen in te voegen die ook voorkomen in de wet van 21 maart 1960 op de integratie van de ambtenaren. Het geldt hier bepalingen met betrekking tot een regime van opleiding en volmaking voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut, die van de hierbovenbedoelde vergoeding afzien en die om herplaatsing verzoeken, hetzij in de diensten van het Rijk, de provincies of de gemeenten, hetzij in de openbare diensten en instellingen van openbaar nut in België.

Deze bepalingen met betrekking tot de personeelsleden die de voordelen van het ontwerp kunnen genieten en die van de vergoeding afzien en om herplaatsing verzoeken, bepalen dus : 1° een regime van opleiding en volmaking voor deze personeelsleden; 2° de mogelijkheid voor de Regering om ze te belasten met een zending bij internationale instellingen, en bij openbare diensten of instellingen die ressorteren onder een vreemde Regering, en met name onder de minder-ontwikkelde landen; 3° de mogelijkheid voor de betrokken personeelsleden om bij een Her-

Chacune de ces trois propositions forme l'ajoute à chacun des trois articles 8, 9 et 10.

Ce sont les trois modifications importantes apportées par le Sénat au projet que nous avons voté le 5 mai 1960.

Les modifications d'ordre rédactionnel sont les suivantes :

A l'article premier. La Chambre avait exclu du bénéfice du projet les « agents de sexe féminin » non chef de famille, voulant ainsi éviter le cumul des indemnités au profit d'un même foyer. Le Sénat nous propose une meilleure rédaction : « En sont exclus les agents dont le conjoint a déjà bénéficié des avantages conférés par la loi, un seul des époux pouvant en être bénéficiaire ».

Etaient exclus également « les agents engagés pour une période réduite ». Les termes « période réduite » pouvant prêter à discussion, le Sénat les précisa comme suit : « les agents engagés pour une durée inférieure à deux ans ». Cette précision quant à la durée de période justifie la mention du 31 décembre 1958, en lieu et place de celle du 30 juin 1960, au premier alinéa de l'article premier.

A l'article 2, outre les modifications importantes signalées plus haut, il faut encore mentionner que, depuis le vote du 5 mai 1960, intervenu à la Chambre, le « Crédit au Colonnat » s'est mué en « Société de Crédit aux Classes Moyennes et à l'Industrie ».

Enfin, une dernière modification, à l'article 12 qui modifie la loi du 21 mars 1960, en y ajoutant une catégorie d'agents qui en sont exclus jusqu'à présent. Il s'agit du personnel d'Afrique de l'Université Officielle du Congo Belge et du Ruanda-Urundi. Une bonne technique législative n'est pas satisfaite de l'énoncé de pareille disposition dans une loi distincte, mais demande qu'on modifie ladite loi. En conséquence le Sénat a modifié la rédaction de l'article 12, qui a maintenant pour objet d'insérer un article 1bis, dans la loi du 21 mars 1960. Etant donné cette rédaction nouvelle, la mention de l'article 12 disparaît au premier alinéa de l'article premier du projet.

Après avoir entendu les explications du Ministre, votre Commission a adopté à l'unanimité le projet, tel qu'il a été amendé par le Sénat.

Le Rapporteur,
J. DEBUCQUOY.

Le Président,
M. DEQUAE.

zieningscommissie in hoger beroep te gaan, wanneer zij weigeren een dergelijke zending te aanvaarden. Ieder van deze drie voorstellen vormt een toevoeging bij ieder van de drie artikelen 8, 9 en 10.

Tot zover de drie belangrijke wijzigingen die door de Senaat zijn aangebracht in het door ons op 5 mei 1960 aangenomen ontwerp.

Verder zijn er de wijzigingen van louter formele aard, en met name :

Bij het eerste artikel. De Kamer had van het ontwerp uitgesloten, de « personeelsleden van het vrouwelijk geslacht, die geen gezinshoofd zijn », ten einde de cumulatie van de vergoedingen ten gunste van een zelfde gezin te voorkomen. De Senaat stelt ons een betere redactie voor : « Hier- van zijn uitgesloten de beambten wier echtgenoot de bij de wet verleende voordelen reeds heeft genoten, die slechts aan een der echtgenoten kunnen worden toegekend.

Waren eveneens uitgesloten « de beambten die voor een beperkte periode zijn in dienst genomen ». Daar de woorden « beperkte periode » voor discussie vatbaar zijn, heeft de Senaat deze tekst als volgt nader omschreven : « de beambten die voor een duur van minder dan twee jaar zijn in dienst genomen ». Deze nadere omschrijving van de duur van de bedoelde periode wettigt de vervanging van 30 juni 1960 door 31 december 1958 in het eerste lid van het eerste artikel.

Bij artikel 2 dient, naast de belangrijke wijzigingen waarvan hierboven sprake was, nog te worden vermeld dat, sedert de stemming in de Kamer op 5 mei 1960, het « Krediet aan het Kolonaat » zijn naam heeft veranderd in « Maatschappij voor Krediet aan de Middenstand en aan de Nijverheid ».

Ten slotte wordt een laatste wijziging gebracht in artikel 12, zodat de wet van 21 maart 1960 wordt gewijzigd door toevoeging van een categorie beambten die er tot hertoe niet in voorkomen. Het betreft de personeelsleden in Afrika van de Officiële Universiteit van Belgisch-Congo en van Ruanda-Urundi. Volgens de goede wetgevings- techniek past het niet een dergelijke bepaling in een afzonderlijke wet op te nemen; men zou veeleer voormelde wet in bedoelde zin moeten wijzigen. Dienovereenkomstig heeft de Senaat de tekst van artikel 12 gewijzigd, zodat het er thans toe strekt een artikel 1bis in de wet van 31 maart 1960 in te voegen. Met deze nieuwe tekst, valt de verwijzing naar artikel 12 in het eerste lid van het eerste artikel van het ontwerp weg.

Na de uitleg van de Minister heeft uw Commissie de amendementen van de Senaat en het ontwerp eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
J. DEBUCQUOY.

De voorzitter,
M. DEQUAE.